

ΟΡΘΟΡΟΣ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Ήχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί εν τοίς μνήμασι, ζώην χαρισάμενος.

Αναγνώστης Αμήν. Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τās ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τās ασθενείας ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς άφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Τροπάρια

Σώσον, Κύριε, τόν λαόν σου, καί ευλόγησον τήν κληρονομίαν σου, νίκας τοίς βασιλεύσι, κατά βαρβάρων δωρούμενος, καί τό σόν φυλάττων, διά τού Σταυρού σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ εκουσίως, τή επωνύμω σου καινή πολιτεία, τούς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός, εύφρανον εν τή δυνάμει σου, τούς πιστούς βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς, κατά τών πολεμίων, τήν συμμαχίαν έχοιεν τήν σήν, όπλον ειρήνης, αήττητον τρόπαιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερά καί ακαταίσχυντε, μή παρίδης, αγαθή, τάς ικεσίας ημών, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ορθοδόξων πολιτείαν, σώζε ούς εκέλευσας βασιλεύειν, καί χορήγει αυτοίς ουρανόθεν τήν νίκην, διότι έτεκες τόν Θεόν, μόνη ευλογημένη.

α Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον. Χορός Κύριε, ελέησον (γ').

α Έτι δεόμεθα υπέρ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.

α Έτι δεόμεθα υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών,, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

α Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν. Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ.

Ιερεύς Δόξα τή αγία καί ομοουσίω, καί ζωοποιώ καί αδιαιρέτω Τριάδι, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν. Δόξα εν υψίστοις Θεώ, καί επί γής ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία (εκ γ').

Κύριε, τά χείλη μου ανοίξεις, καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίμ σου (δίς).

Ψαλμός 3

- Κύριε τί επληθύνθησαν οι θλίβοντές με πολλοί επανίστανται επ' εμέ
- Πολλοί λέγουσιν τή ψυχή μου ουκ έστιν σωτηρία αυτώ εν τώ Θεώ αυτού διάψαλμα
- Σύ δέ κύριε αντιλήμπτωρ μου εί δόξα μου καί υψών την κεφαλήν μου
- Φωνή μου πρός κύριον εκέκραξα καί επήκουσέν μου εξ όρους αγίου αυτού διάψαλμα
- Εγώ εκοιμήθην καί ύπνωσα εξηγέρθην ότι κύριος αντιλήμψεται μου
- Ου φοβηθήσομαι από μυριάδων λαού τών κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι

· Ανάστα κύριε σώσόν με ο Θεός μου ότι σύ επαταξας πάντας τούς
εχθραίνοντάς μοι ματαίως οδόντας αμαρτωλών συνέτριψας

· Τού Κυρίου η σωτηρία καί επί τόν λαόν σου η ευλογία σου

Καί πάλιν

· Εγώ εκοιμήθην καί ύπνωσα εξηγέρθην ότι κύριος αντιλήμψεται μου

Ψαλμός 37

· Κύριε μή τώ θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με

· ότι τά βέλη σου ενεπάγησάν μοι καί επεστήρισας επ' εμέ τήν χείρά σου

· ουκ έστιν ίασις εν τή σαρκί μου από προσώπου τής οργής σου ουκ έστιν
ειρήνη

· τοίς οστέοις μου από προσώπου τών αμαρτιών μου

· ότι αι ανομίαι μου υπερήραν τήν κεφαλήν μου ωσει φορτίον βαρύ
εβαρύνθησαν επ' εμέ

· προσώζεσαν καί εσάπησαν οι μώλωπές μου από προσώπου τής αφροσύνης
μου

· εταλαιπώρησα καί κατεκάμφθην έως τέλους όλην τήν ημέραν
σκυθρωπάζων επορευόμην

· ότι αι ψύαι μου επλήσθησαν εμπαιγμών καί ουκ έστιν ίασις εν τή σαρκί
μου

· εκακώθην καί εταπεινώθην έως σφόδρα ωρυόμην από στεναγμού τής
καρδίας μου

· κύριε εναντίον σου πάσα η επιθυμία μου καί ο στεναγμός μου από σού ουκ
εκρύβη

· η καρδιά μου εταράχθη εγκατέλιπέν με η ισχύς μου καί τό φώς τών
οφθαλμών μου καί αυτό ουκ έστιν μετ' εμού

· οι φίλοι μου καί οι πλησίον μου εξ εναντίας μου ήγγισαν καί έστησαν καί
οι έγγιστά μου από μακρόθεν έστησαν

· καί εξεβιάσαντο οι ζητούντες τήν ψυχήν μου καί οι ζητούντες τά κακά μοι

· ελάλησαν ματαιότητας καί δολιότητας όλην τήν ημέραν εμελέτησαν

· εγώ δέ ωσει κωφός ουκ ήκουον καί ωσει άλαλος ουκ ανοίγων τό στόμα
αυτού

· καί εγενόμην ωσει άνθρωπος ουκ ακούων καί ουκ έχων εν τώ στόματι
αυτού ελεγμούς

· ότι επί σοί κύριε ήλπισα σύ εισακούση κύριε ο Θεός μου

- ότι είπα μήποτε επιχαρώσιν μοι οι εχθροί μου καί εν τώ σαλευθήναι πόδας μου επ' εμέ εμεγαλορρημόνησαν
- ότι εγώ εις μάστιγας έτοιμος καί η αληθών μου ενώπιόν μου διά παντός
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ αναγγελώ καί μεριμνήσω υπέρ τής αμαρτίας μου
- οι δέ εχθροί μου ζώσιν καί κεκραταίωνται υπέρ εμέ καί επληθύνθησαν οι μισούντές με αδίκως
- οι ανταποδιδόντες κακά αντί αγαθών ενδιέβαλλόν με επεί κατεδίωκον δικαιοσύνην καί απέρριψάν με τόν αγαπητόν ωσει νεκρόν εβδελυγμένον
- μή εγκαταλίπης με κύριε ο Θεός μου μή αποστής απ' εμού
- πρόσχες εις τήν βοήθειάν μου κύριε τής σωτηρίας μου

Καί πάλιν

- μή εγκαταλίπης με κύριε ο Θεός μου μή αποστής απ' εμού
- πρόσχες εις τήν βοήθειάν μου κύριε τής σωτηρίας μου

Ψαλμός 62

- Ο Θεός ο Θεός μου πρός σέ ορθρίζω εδίψησέν σοι η ψυχή μου ποσαπλώς σοι η σάρξ μου εν γή ερήμω καί αβάτω καί ανύδρω
- ούτως εν τώ αγίω ώφθην σοι τού ιδείν τήν δύναμίν σου καί τήν δόξαν σου
- ότι κρείσσον τό έλεός σου υπέρ ζωάς τά χείλη μου επαινεσουσίν σε
- ούτως ευλογήσω σε εν τή ζωή μου εν τώ ονόματί σου αρώ τάς χείράς μου
- ωσει στέατος καί πιότητος εμπλησθείη η ψυχή μου καί χείλη αγαλλιάσεως αινέσει τό στόμα μου
- ει εμνημόνευόν σου επί τής στρωμνής μου εν τοίς όρθροις εμελέτων εις σέ
- ότι εγενήθης βοηθός μου καί εν τή σκέπη τών πτερύγων σου αγαλλιάσομαι
- εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου εμού αντελάβετο η δεξιά σου
- αυτοί δέ εις μάτην εζήτησαν τήν ψυχήν μου εισελεύσονται εις τά κατώτατα τής γής παραδοθήσονται εις χείρας ρομφαίας μερίδες αλωπέκων έσονται
- ο δέ βασιλεύς ευφρανθήσεται επί τώ Θεώ επαινεσθήσεται πάς ο ομνύων εν αυτώ ότι ενεφράγη στόμα λαλούντων άδικα

Καί πάλιν

- εν τοίς όρθροις εμελέτων εις σέ
- ότι εγενήθης βοηθός μου καί εν τή σκέπη τών πτερύγων σου αγαλλιάσομαι
- εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου εμού αντελάβετο η δεξιά σου

Δόξα... Καί νύν...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Δόξα σοι ο Θεός

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Ψαλμός 87

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα καί εν νυκτί εναντίον σου
- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου κύριε
- ότι επλήσθη κακών η ψυχή μου καί η ζωή μου τώ άδη ήγγισεν
- προσελογίσθην μετά τών καταβαινόντων εις λάκκον εγενήθην ως άνθρωπος αβοήθητος εν νεκροίς ελεύθερος
- ωσεί τραυματίαι ερριμμένοι καθεύδοντες εν τάφω ών ουκ εμνήσθης έτι καί αυτοί εκ τής χειρός σου απώσθησαν
- έθεντό με εν λάκκω κατωτάτω εν σκοτεινοίς καί εν σκιά θανάτου
- επ' εμέ επεστηρίχθη ο θυμός σου καί πάντας τούς μετεωρισμούς σου επ' εμέ επήγαγες διάψαλμα
- εμάκρυνας τούς γνωστούς μου απ' εμού έθεντό με βδέλυγμα εαυτοίς παρεδόθην καί ουκ εξεπορευόμην
- οι οφθαλμοί μου ησθένησαν από πτωχείας εκέκραξα πρός σέ κύριε όλην τήν ημέραν διεπέτασα πρός σέ τās χείράς μου
- μή τοίς νεκροίς ποιήσεις θαυμάσια ή Ιατροί αναστήσουσιν καί εξομολογήσονται σοι
- μή διηγήσεται τις εν τάφω τό έλεός σου καί τήν αλήθειάν σου εν τή απωλεία
- μή γνωσθήσεται εν τώ σκότει τά θαυμάσιά σου καί η δικαιοσύνη σου εν γή επιλελησμένη
- καγώ πρός σέ κύριε εκέκραξα καί τό πρωί η προσευχή μου προφθάσει σε
- ίνα τί κύριε απωθείς τήν ψυχήν μου αποστρέφεις τό πρόσωπόν σου απ' εμού
- πτωχός ειμι εγώ καί εν κόποις εκ νεότητός μου υψωθείς δέ εταπεινώθην καί εξηπορήθην
- επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου καί οι φοβερισμοί σου εξετάραζάν με
- εκύκλωσάν με ως ύδωρ όλην τήν ημέραν περ ιέσχον με άμα

- εμάκρυνας απ' εμού φίλον καί πλησίον καί τούς γνωστούς μου από ταλαιπωρίας

Καί πάλιν

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα καί εν νυκτί εναντίον σου
- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου

Ψαλμός 102

- Ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον καί μή επιλανθάνου πάσας τάς ανταποδόσεις αυτού
- τόν ευιλατεύοντα πάσαις ταίς ανομίαις σου τόν ιώμενον πάσας τάς νόσους σου
- τόν λυτρούμενον εκ φθοράς τήν ζωήν σου τόν στεφανούντά σε εν ελέει καί οικτιρμοίς
- τόν εμπι πλώντα εν αγαθοίς τήν επιθυμίαν σου ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου
- ποιών ελεημοσύνας ο κύριος καί κρίμα πάσι τοίς αδικουμένοις
- εγνώρ ισεν τάς οδούς αυτού τώ Μωυσή τοίς υιοίς Ισραηλ τά θελήματα αυτού
- οικτίρμων καί ελεήμων ο κύριος μακρόθυμος καί πολυέλεος
- ουκ εις τέλος οργισθήσεται ουδέ εις τόν αιώνα μηνιεί
- ου κατά τάς αμαρτίας ημών εποίησεν ημίν ουδέ κατά τάς ανομίας ημών ανταπέδωκεν ημίν
- ότι κατά τό ύψος τού ουρανού από τής γής εκραταίωσεν κύριος τό έλεος αυτού επί τούς φοβουμένους αυτόν
- καθ' όσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών εμάκρυνεν αφ' ημών τάς ανομίας ημών
- καθώς οικτίζει πατήρ υιούς οικτίρησεν κύριος τούς φοβουμένους αυτόν
- ότι αυτός έγνω τό πλάσμα ημών μνήσθητι ότι χούς εσμεν
- άνθρωπος ωσει χόρτος αι ημέραι αυτού ωσει άνθος τού αγρού ούτως εξανθήσει
- ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτώ καί ουχ υπάρξει καί ουκ επι γνώσεται έτι τόν τόπον αυτού
- τό δέ έλεος τού κυρίου από τού αιώνος καί έως τού αιώνος επί τούς φοβουμένους αυτόν καί η δικαιοσύνη αυτού επί υιούς υιών

- τοίς φυλάσσουσιν τήν διαθήκην αυτού καί μεμνημένοις τών εντολών αυτού τού ποιήσαι αυτάς
- κύριος εν τώ ουρανώ ητοίμασεν τόν θρόνον αυτού καί η βασιλεία αυτού πάντων δεσπόζει
- ευλογείτε τόν κύριον πάντες οι άγγελοι αυτού δυνατοί ισχύι ποιούντες τόν λόγον αυτού τού ακούσαι τής φωνής τών λόγων αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάσαι αι δυνάμεις αυτού λειτουργοί αυτού ποιούντες τό θέλημα αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάντα τά έργα αυτού εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Καί πάλιν

- εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου ειμι εγώ

Καί πάλιν

- επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου καί μή Εισέλθης εις κρίσιν μετά του δούλου σου (2)
- τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

Δόξα... Καί νύν...

Αλληλουϊα, Αλληλουϊα, Αλληλουϊα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ').

Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

q Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

q Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.

q Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.

q Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.

q Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.

q Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, ____, του τιμίου πρεσβετερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.

q Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.

q Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.

q Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν.

q Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.

q Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

q Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

q Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. Χορός Σοί Κύριε.

q Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός Αμήν.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Εξομολογείσθε τώ Κυρίω, καί επικαλείσθε τό όνομα τό άγιον αυτού.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

Στίχ, β'. Πάντα τά έθνη εκύκλωσάν με, καί τώ ονόματι Κυρίου ήμυνάμην αυτούς,

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

Στίχ, γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, καί εστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

q Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

q Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

q Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. Χορός Σοί Κύριε.

q Ότι σον το κράτος και σου εστί η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός Αμήν.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ εν Σαββάτω

Ήχος πλ. α'
Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Τών Αγίων ο χορός, εύρε πηγήν τής ζωής καί θύραν Παραδείσου, εύρω καγώ, τήν οδόν διά τής μετανοίας. τό απολωλός πρόβατον εγώ ειμι. ανακάλεσαί με, Σωτήρ, καί σώσόν με.

Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Ο πάλαι μέν, εκ μή όντων πλάσας με, καί εικόνη σου θεία τιμήσας, παραβάσει εντολής δε πάλιν με επιστρέψας εις γήν εξ ής ελήφθην, εις τό καθ' ομοίωσιν επανάγαγε, τό αρχαίον κάλλος αναμορφώσασθαι.

Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Εικών ειμι, τής αρρήτου δόξης σου, ει καί στίγματα φέρω πταισμάτων, οικτείρησον τό σόν πλάσμα, Δέσποτα, καί καθάρισον σή ευσπαγχνία, καί τήν ποθεινήν πατρίδα παράσχου μοι. Παραδείσου πάλιν ποιών πολίτην με.

Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Ανάπαυσον, ο Θεός τούς δούλους σου, καί κατάταξον αυτούς εν Παραδείσω, όπου χοροί τών Αγίων, Κύριε, καί οι δίκαιοι εκλάμπουσιν ως φωστήρες, τούς κεκοιμημένους δούλους σου ανάπαυσον, παρορών αυτών πάντα τά εγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικόν

Τό τριλαμπές τῆς μίας θεότητος, ευσεβώς υμνήσωμεν βοῶντες Ἅγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνἀναρχος Υἱός καί θεῖον Πνεῦμα. φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας, καί τοῦ αἰωνίου πυρός ἐξάρπασον.

Καί νύν...

Χαίρε σεμνή, ἡ Θεόν σαρκί τεκούσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὐρατο τήν σωτηρίαν, διά σου εὐροιμεν Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνή ευλογημένη.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (3)

Οἱ Ἀναβαθμοί, τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Οἱ Ἀναβαθμοί Ἀντίφωνον Α'

· Ἐκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, ἀλλ' αὐτός ἀντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου. (Δίς)

· Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπό τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρί ἐσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (Δίς)

Δόξα...

Ἁγίῳ Πνεύματι, πάσα ψυχή ζωοῦται, καί καθάρσει υψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ιεροκρυφίως.

Καί νύν...

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τήν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου

Ἱερεὺς Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Χορός Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός Ἀμήν.

Πάσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον (ἐκ γ').

Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Χορός Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ιερεὺς Σοφία. Ορθοί, ακούσωμεν τοῦ ἁγίου Ευαγγελίου.

Ιερεὺς Εἰρήνη πάσι.

Χορός Καί τώ Πνεύματί σου.

Ιερεὺς Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου ἁγίου Ευαγγελίου...

Ιερεὺς Πρόσχωμεν.

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμός

- Ελέησόν με ο Θεός κατὰ τό μέγα ἐλεός σου καί κατὰ τό πλήθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου
- ἐπὶ πλείον πλύνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καί νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε
- ἰδοὺ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήμφην καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου
- ἰδοὺ γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τά ἀδήλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
- ραντιεῖς με υσσώπῳ καί καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καί ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὀστά τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον
- καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ο Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
- μή ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμα τό ἅγιόν σου μή ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήρισόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν
- ρύσαι με ἐξ αἱμάτων ο Θεός ο Θεός τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου

- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ηθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν ολοκαυτώματα οὐκ ευδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει
- ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ ευδοκίᾳ σου τήν Σιών καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλήμ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Δόξα... Ἦχος β'

Ταῖς τῶν Αποστόλων, πρεσβείαις Ελεήμον, ἐξάλειψον τά πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νύν... Ἦχος ο αὐτός

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ελεήμον, ἐξάλειψον τά πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ελέησόν με ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καί κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου

Ἱερεῦς Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου: ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰτιρμοίς: ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια: πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ αειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Αποστόλων. τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ελεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας: Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθούτου, καὶ Νεκταρίου τῆς Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν. τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ελευθερίου: τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς Φωτηνῆς, Μαρίνης: Παρασκευῆς καὶ Ειρήνης: τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Χορός Κύριε, ἐλέησον (ιβ')

Ιερεύς Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός Αμήν.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ

ΩΔΗ ΜΩΨΕΩΣ

(Εν τή Εξόδω, Κεφ. ιε')

Αρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσής λέγει.

Αρχή: Τώ Κυρίω άσωμεν, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

- Άσωμεν τώ Κυρίω, ενδόξως γάρ δεδόξασται, ίππον καί αναβάτην έρριπεν εις θάλασσαν.
- Βοηθός καί σκεπαστής εγένετό μοι εις σωτηρίαν, ούτός μου Θεός, καί δοξάσω αυτόν, Θεός τού Πατρός μου, καί υψώσω αυτόν.
- Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος όνομα αυτώ.
- Άρματα Φαραώ καί τήν δύναμιν αυτού έρριπεν εις θάλασσαν, επιλέκτους αναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν εν Ερυθρά, θαλάσση.
- Πόντω εκάλυπεν αυτούς κατέδυσαν εις βυθόν ωσει λίθος.
- Η δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται εν ισχύϊ, ή δεξιά σου χείρ, Κύριε, έθραυσεν εχθρούς. Καί τώ πλήθει τής δόξης σου συνέτριπας τούς υπεναντίους.
- Απέστειλας τήν οργήνσου, κατέφαγεν αυτούς ωσει καλάμην.
- Καί διά πνεύματος τού θυμού σου διέστη το ύδωρ, επάγη ωσει τείχος τά ύδατα, επάγη τά κύματα εν μέσω τής θαλάσσης.
- Είπεν ο εχθρός, Διώξας καταλήψομαι, μεριώ σκύλα, εμπλήσω ψυχήν μου, ανελώ τή μαχαίρα μου, κυριεύσει η χείρ μου.
- Απέστειλας τό πνεύμά σου, εκάλυπεν αυτούς θάλασσα, έδυσαν ωσει μόλυβδος εν ύδατι σφοδρώ.
- Τίς όμοιός σοι εν θεοίς, Κύριε; τίς όμοιός σοι; Δεδοξασμένος εν Αγίοις, θαυμαστός εν δόξαις, ποιών τέρατα.
- Εξέτεινας τήν δεξιάν σου, κατέπιεν αυτούς γή.
- Ωδήγησας τή δικαιοσύνη σου τόν λαόν σου τούτον, όν ελυτρώσω, παρεκάλεσας τή ισχύϊ σου ειςκατάλυμα άγιόν σου.
- Ήκουσαν έθνη, καί ωργίσθησαν, ωδίνες έλαβον κατοικούντας Φιλιστιείμ.

Εις στίχους η'

· Τότε έσπευσαν ηγεμόνες Εδώμ, καί άρχοντες τών Μωαβιτών, έλαβεν αυτούς τρόμος, ετάκησαν πάντες οι κατοικούντες Χαναάν.

· Επιπέσοι επ' αυτούς φόβος καί τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου απολιθώθήτωσαν.

Εις στίχους ς'

· Έως άν παρέλθη ο λαός σου, Κύριε, έως άν παρέλθη ο λαός σου ούτος, όν εκτήσω.

· Εισαγαγών καταφύτευσον αυτούς εις όρος κληρονομίας σου, εις έτοιμον κατοικητήριόν σου, ό κατειργάσω, Κύριε, αγίασμα, ό ητοίμασαν αι χείρές σου.

Εις στίχους δ'

Τέλος: Κύριος βασιλεύων τών αιώνων, καί επ' αιώνα, καί έτι.

· Ότι εισήλθεν ίππος Φαραώ σύν άρμασι καί αναβάταις εις θάλασσαν, καί επήγαγεν επ' αυτούς Κύριος τό ύδωρ τής θαλάσσης, οί δέ υιοί Ισραήλ επορεύθησαν διά ξηράς έν μέσω τής θαλάσσης.

Δόξα... Καί νύν...

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΣΑΜΟΥΗΛ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Ωδή Βασιλειών Α', Κεφ. Β')

Θεόν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

Αρχή: Άγιος εί, Κύριε, καί σέ υμνεί τό πνεύμά μου.

· Εστερεώθη η καρδιά μου εν Κυρίω, υψώθη κέρας μου εν Θεώ μου, επλατύνθη επ' εχθρούς μου τό στόμα μου, ευφράνθη εν σωτηρίω σου.

· Ότι ουκ έστιν άγιος, ως ο Κύριος, καί ουκ έστι δίκαιος, ως ο Θεός ημών, καί ουκ έστιν άγιος πλήν σου.

· Μή καυχάσθε καί μή λαλείτε υψηλά εις υπεροχήν, μηδέ εξελθέτω μεγαλορρημοσύνη εκ τού στόματος υμών.

· Ότι Θεός γνώσεων Κύριος, καί Θεός ετοιμάζων επιτηδεύματα αυτού.

· Τόξον δυνατών ησθένησε, καί οι ασθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν.

· Πλήρεις άρτων ηλαττώθησαν, καί οι πεινώντες παρήκαν γήν, ότι στείρα έτεκεν επτά, καί η πολλή εν τέκνοις ησθένησε.

· Κύριος θανατοί καί ζωογονεί, κατάγει εις άδου καί ανάγει.

· Κύριος πτωχίζει καί πλουτίζει, ταπεινοί καί ανυψοί.

·   Ανιστά από γῆς πένητα, καί από κοπρίας εγείρει πτωχόν, τού καθίσαι
αυτόν μετά δυναστών λαού, καί θρόνον δόξης κατακληρονομών αυτοίς.

Εἰς Στίχους η'

·   Διδούς ευχήν τώ ευχομένω, καί ευλόγησεν ἔτη δικαίου.

·   Ὅτι οὐκ ενισχύει ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, δυνατός ἀνὴρ Κύριος ἀσθενή ποιήσει
τόν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους ς'

·   Μὴ καυχάσθω ὁ σοφός ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καί μὴ καυχάσθω ὁ δυνατός ἐν
τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καί μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ,.

·   Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιῖν καί γινώσκειν
τόν Κύριον, καί ποιεῖν κρίμα καί δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους δ'

Τέλος: Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καί ἐβρόντησεν, αὐτός κρινεῖ ἅκρα γῆς,
δίκαιος ὢν.

·   Καί δώσει ἰσχύν τοῖς βασιλεύσιν ἡμῶν, καί υψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα... Καί νύν...

q   Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

q   Ἀντιλαβού, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σὴ χάριτι.

q   Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Χορός Σοὶ Κύριε.

q   Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Χορός
Ἀμήν.

(Κοντάκιον)

(Οἶκος)

Μεσῶδια Καθίσματα

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΒΒΑΚΟΥΜ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. γ', Ι)

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Αββακούμ, φράσον.

Αρχή: Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

· Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ εφοβήθην, Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

· Ἐν μέσφ δύο ζώων γνωσθήση, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήση, ἐν τῷ παρῆναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήση, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήση.

· Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαυμάτων ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὀρους κατασκίου δασέος.

· Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

· Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἐστὶ, κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.

· Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδεῖαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

· Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη.

· Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον.

· Σκηνώματα Αἰθιόπων, πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

· Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης, Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου: ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου: ὅτι ἐπιβῆσιν ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρία.

· Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος, ποταμῶν ραγήσεται γῆ.

· Ὁψονταὶ σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας, ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

· Ἐπῆρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλῶν σου.

· Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ πατάξεις ἔθνη.

· Εξήλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σώσαι τὸν χριστὸν σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμούς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

· Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσιν χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

· Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, τaráσσοντας ὕδατα πολλὰ.

· Εφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου, καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστά μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου.

· Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς Στίχους η'

- Διότι συκὴ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.
- Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρώσιν.

Εἰς Στίχους ς'

- Εξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ υπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.
- Εγὼ δέ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Εἰς Στίχους δ'

Τέλος: Κύριος ὁ Θεός μου δύνάμις μου, καὶ τάξει τούς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

- Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβιβά με, τοῦ νικήσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΗΣΑΪΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. κς', 9)

Ησαΐου πρόρρησις, εὐχή τὸ πλεόν.

Αρχή: Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν.

- Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.
- Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς.
- Πέπαιται γάρ ὁ ἀσεβής, πᾶς ὅς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ, ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.
- Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδρισαν, γνόντες δέ, ἀισχυνθήτωσαν.
- Ζήλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τούς ὑπεναντίους ἔδεται.
- Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.
- Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, κτήσαι ἡμᾶς, Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομα σου ὀνομάζομεν.
- Οἱ δέ νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδέ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι, διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἥρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς στίχους η'

- Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

- Κύριε, εν θλίψει εμνήσθημέν σου, εν θλίψει μικρά η παιδεία σου ημίν.

Εις Στίχους ς'

- Καί ως η ωδίνουσα εγγίζει τού τεκείν, καί επί τή ωδίῳ αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

- Διά τόν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καί ὠδινήσαμεν, καί ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Εις Στίχους δ'

Τέλος: Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσούνται οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς.

- Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καί ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καί εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

- Ἡ γάρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱάμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δέ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

- Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τό ταμιεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρόν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργή Κυρίου.

Δόξα... Καί νῦν...

ΩΔΗ ΕΚΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΩΝΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. β', 2)

Ἐκ θηρός ἐκράυγαζεν Ἰωνάς, λέγων.

Ἀρχή: Ὡς τόν προφήτην Ἰωνάν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

- Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τόν Θεόν μου, καί εἰσήκουσέ μου, ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου.

- Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καί ποταμοί ἐκύκλωσάν με.

- Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καί τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.

Εἰς Στίχους η'

- Καγὼ εἶπον, Ἀπόσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου, ἄρα προσθήσω τού ἐπιβλέψαι με πρὸς ναόν τόν ἅγιόν σου;

- Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Εἰς Στίχους ς'

- Καί ἀναβήτω ἐκ φθοράς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σέ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

· Εν τώ εκλείπειν εξ εμού τήν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καί ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναόν τόν ἅγιόν σου.

Εἰς Στίχους δ'

Τέλος: Φυλασσόμενοι μάταια καί ψευδή, ἔλεον αυτοῖς ἐγκατέλιπον.

· Εγὼ δέ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καί ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ἠύξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα... Καί νῦν...

q Ἐτι καὶ ἐτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

q Ἀντιλαβού, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ χάριτι.

q Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αἰειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Χορός Σοὶ Κύριε.

q Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Χορός Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τῇ μέν Δευτέρᾳ, τῶν Ἀρχαγγέλων

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμάτων, τό συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τό μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ δέ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερῶτατον, ἐκ τῆς γῆς ευράμενοι, τάς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν, καὶ γὰρ πάλιν, ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινὴ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αυτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ, τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν, τοὺς πόνους γὰρ ἐκεῖνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ο Οίκος

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

(Δαυιήλ, Κεφ. γ')

Αίνος φλόγα σβέννυσι τών τριών Νέων.

Αρχή: Τών Πατέρων καί ημών θεος, ευλογητός εί.

- Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας.
- Ότι δίκαιος εί επί πάσιν, οίς εποίησας ημίν, καί πάντα τά έργα σου αληθινά, καί ευθείαι αι οδοί σου, καί πάσαι αι κρίσεις σου αληθείς.
- Καί κρίματα αληθείας εποίησας κατά πάντα, ά επήγαγες ημίν καί επί τήν πόλιν τήν αγίαν τήν τών Πατέρων ημών Ιερουσαλήμ, ότι εν αληθεία καί κρίσει επήγαγες ταύτα πάντα εφ' ημάς, διά τās αμαρτίας ημών.
- Ότι ημάρτομεν καί ηνομήσαμεν αποστήναι από σου, καί εξημάρτομεν εν πάσι, καί τών εντολών σου ουκ ηκούσαμεν, ουδέ συνετη ρήσαμεν, ουδέ εποιήσαμεν, καθώς ενετείλω ημίν, ίνα εύ ημίν γένηται.
- Καί πάντα όσα εποίησας ημίν, καί πάντα οσα επήγαγες ημίν, εν αληθινή κρίσει εποίησας, καί παρέδωκας ημάς εις χείρας εχθρών ανόμων, εχθίστων αποστατών, καί βασιλεί άδίκω καί πονηροτάτω παρά πάσαν τήν γήν.
- Καί νύν ουκ έστιν ημίν ανοίξαι τό στόμα ημών, αισχύνη καί όνειδος εγενήθημεν τοίς δούλοις σου καί τοίς σεβομένοις σε.
- Μή δή παραδώ ης ημάς εις τέλος, διά τό όνομά σου τό άγιον, καί μή διασκεδάσης τήν διαθήκην σου, καί μή αποστήσης τό έλεός σου αφ' ημών, διά Αβραάμ τόν ηγαπημένον υπό σου, καί δια Ισαάκ τόν δούλόν σου, καί Ισραήλ τόν άγιόν σου.
- Οίς ελάλησας πληθύναι τό σπέρμα αυτών, ως τά άστρα τού ουρανού, καί ως τήν άμμον τήν παρά τό χείλος τής θαλάσσης.
- Ότι, Δέσποτα, εσμικρύνθημεν παρά πάντα τά έθνη καί εσμεν ταπεινοί έν πάση γή σήμερα, διά τās αμαρτίας ημών.
- Καί ουκ έστιν εν τώ καιρώ τούτω άρχων, καί προφήτης, καί ηγούμενος, ουδέ ολοκαύτωσις, ουδέ θυσία, ουδέ προσφορά, ουδέ θυμίαμα, ου τόπος τού καρπώσαι ενώπιόν σου, καί ευρείν έλεος.
- Αλλ' εν ψυχή συντετριμμένη καί πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν.

- Ως εν ολοκαυτώμασι κριών και ταύρων, και ως εν μυριάσιν αρνών πόνων, ούτω γενέσθω η θυσία ημών ευπρόσδεκτος ενώ, ουκ έστιν πión σου σήμερον, και εκτελείσθω όπισθεν σου, οτι αισχύνη τοίς πεποιθόσιν επί σέ.
- Και νύν εξακολουθούμεν εν όλη καρδιά, και φοβούμεθά σε, και ζητούμεν τό πρόσωπόν σου, μή καταισχύνης ημάς, Αλλά ποιήσον μεθ' ημών κατά τήν επιείκειάν σου, και κατά τό πλήθος του ελέους σου.
- Εξελού ημάς κατά τά θαυμάσιά σου, και δός δόξαν τώ ονόματί σου, Κύριε.
- Και εντραπήσαν πάντες οι ενδεικνύμενοι τοίς δούλοις σου κακά, και κατασχυνθείσαν από πάσης δυναστείας, και η ισχύς αυτών συντριβείη.
- Και γνώτωσαν ότι συ εί Κύριος, Θεός μόνος και ένδοξος, εφ' όλην τήν οικουμένην.
- Και ου διέλιπον οι εμβαλόντες αυτούς υπηρέται του βασιλέως, καίοντες τήν κάμινον νάφθη και πίσση και στυππίω και κληματίδι.
- Και διεχείτο η φλόξ επάνω τής καμίνου επί πήχεις τεσσαράκοντα εννέα, και διώδευσε, και ενεπύρισεν ούς εύρε περί τήν κάμινον τών Χαλδαίων.
- Ο δε άγγελος Κυρίου συγκατέβη άμα τοίς περί τόν Αζαρίαν εις τήν κάμινον, και εξετίναξε τήν φλόγα του πυρός εκ τής καμίνου.
- Και εποίησε τό μέσον τής καμίνου ως πνεύμα δρόσου διασυρίζον, και ουχ ήψατο αυτών καθόλου τό πύρ, ουδέ ελύπησεν, ουδέ παρηνώχλησεν αυτούς.
- Τότε οι Τρείς, ως εξ ενός στόματος, ύμνουν και ευλόγουν και εδόξαζον τόν Θεόν εν τή καμίνω, λέγοντες.

(Η τών Τριών ύμνησις, ήν ήδον Νέοι)

Εις Στίχους η'

- Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, και υπερύμνητος και υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.
- Και ευλογημένον τό όνομα τής δόξης σου τό άγιον, τό υπερύμνητον και υπερυψούμενον εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους ς'

- Ευλογημένος εί εν τώ ναώ τής αγίας δόξης σου, ο υπερύμνητος, και υπερυψούμενος εις τους αιώνας.
- Ευλογημένος εί ο βλέπων αβύσσους, ο καθημένος επί τών Χερουβείμ, ο υπερύμνητος και υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους δ'

Τέλος: Ευλογημένος εί ο επί θρόνου δόξης τής βασιλείας σου, ο υπερύμνητος και υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

- Ευλογημένος εί εν τώ στερεώματι του ουρανού, ο υπερύμνητος και υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

Δόξα... Και νύν...

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον.

ΩΔΗ ΟΓΔΟΗ

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τόν Δεσπότην ύμνησον η κτιστών φύσις.

Αρχή: Τόν Κύριον υμνεíte τά έργα, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

· Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

· Ευλογείτε, Αγγελοι Κυρίου, ουρανοί Κυρίου, τόν Κύριον, υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

· Ευλογείτε ύδατα, πάντα τά υπεράνω τών ουρανών, πάσαι αι δυνάμεις Κυρίου, τόν Κύριον, υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

· Ευλογείτε, ήλιος καί σελήνη, άστρα τού ουρανού, τόν Κύριον, υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

· Ευλογείτε, φώς καί σκότος, νύκτες καί ημέραι, τόν Κύριον, υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

· Ευλογείτε, πάς όμβρος καί δρόσος, πάντα τά πνεύματα, τόν Κύριον, υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

· Ευλογείτε, πύρ καί κάυμα, ψύχος καί καύσων, τόν Κύριον, υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

· Ευλογείτε, δρόσοι καί νιφετοί, πάγοι καί ψύχος, τόν Κύριον, υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

· Ευλογείτε, πάχνη καί χιόνες, αστραπαί καί νεφέλαι, τόν Κύριον, υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

· Ευλογείτε, γή, όρη καί βουνοί, καί πάντα τά φυόμενα εν αυτή, τόν Κύριον, υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

· Ευλογείτε, πηγαί, θάλασσα καί ποταμοί, κήτη, καί πάντα τά κινούμενα εν τοίς ύδασι, τόν Κύριον, υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους η'

· Ευλογείτε, πάντα τά πετεινά τού ουρανού, τά θηρία καί πάντα τά κτήνη, τόν Κύριον, υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

· Ευλογείτε, υιοί τών ανθρώπων, ευλογείτω Ισραήλ, τόν Κύριον, υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους ς'

- Ευλογείτε, Ιερείς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, πνεύματα καί ψυχαί Δικαίων, όσοι καί ταπεινοί τῇ καρδίᾳ, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Εἰς Στίχους δ'

- Ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία καί Μισαήλ, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, Απόστολοι, Προφῆται, καί Μάρτυρες Κυρίου, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογούμεν Πατέρα, Υἱόν, καί Ἅγιον Πνεῦμα, τόν Κύριον, υμνούμεν καί υπερυψούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.
- Αἰνούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον, υμνούντες καί υπερυψούντες αυτόν εις τούς αιώνας.

Δόξα... Καί νῦν...

Ο Ἱερεύς: Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμώντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον, καί ἠγαλλίασε τό πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

- Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνωμεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τήν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ, ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριουσί με πάσαι γενεαί,

- Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καί ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ, καί τό ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καί γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

- Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν υπερηφάνους διανοΐα καρδίας αὐτῶν.

- Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καί ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καί πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

- Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τούς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΩΔΗ ENATH

ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

(Εκ τού κατά Λουκάν, Κεφ. α', 47-55)

Τόν Υιόν υμνεί καί Θεόν, Μήτηρ Κόρη.

Τήν Θεοτόκον έν ύμνοις μεγαλύνωμεν.

- Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε τό πνεύμά μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου.
- Ότι επέβλεψεν επί τήν ταπείνωσιν τής δούλης αυτού, ίδού γάρ, από τού νύν μακαριούσί με πάσαι αι γενεαί.
- Ότι εποίησέ μοι μεγαλεία ο Δυνατός, καί άγιον τό όνομα αυτού, καί το έλεος αυτού εις γενεάν, καί γενεάν τοίς φοβουμένοις αυτόν.
- Εποίησε Κράτος εν βραχίονι αυτού, διεσκόρπισεν υπερηφάνους διανοία καρδιάς αυτών.
- Καθείλε δυνάστας από θρόνων, καί ύψωσε ταπεινούς, πεινώντας ενέπλησεν αγαθών, καί πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς.
- Αντελάβετο Ισραήλ παιδός αυτού, μνησθήναι ελέους, καθώς ελάλησε προς τούς Πατέρας ημών, τώ Αβραάμ, καί τώ σπέρματι αυτού έως αιώνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

(Λουκ, Κεφ. α' 68)

Αρχή: Ο Ζαχαρίας ευλογεί παιδός τόκον.

- Ευλογητός Κύριος ο Θεός τού Ισραηλ, ότι επεσκέψατο καί εποίησε λύτρωσιν τώ λαώ αυτού.
- Καί ήγειρε κέρασ σωτηρίας ημίν, εν οίκω Δαυίδ τού παιδός αυτού.
- Καθώς ελάλησε διά στόματος τών αγίων, τών άπ αιώνος Προφητών αυτού.
- Σωτηρίαν εξ εχθρών ημών, καί εκ χειρός πάντων τών μισούντων ημάς.
- Ποιήσαι έλεος μετά τών Πατέρων ημών, καί μνησθήναι διαθήκης αγίας αυτού.

Εις Στίχους η'

· Ὁρκον, ὃν ὠμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ρυσθέντας.

· Λατρεύειν αὐτῷ ἐν οσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους ς'

· Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γάρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδὸν αὐτοῦ.

· Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους δ'

· Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιά θανάτου καθημένοις.

· Τοῦ κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Εἰ μὲν οὐκ ἔστι Κυριακή, μετὰ τὸν Εἰρμόν, τό Αἱμόν ἐστιν

q Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

q Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ χάριτι.

q Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Χορὸς Σοὶ Κύριε.

q Ὅτι σε αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Χορὸς Ἀμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ Δευτέρᾳ:

Ἦχος γ' Ἀυτόμελον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σὼν Ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σώζε.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ὁ γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστατίς, Παρθένε μήτερ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Τή Τρίτη:

Ἦχος γ' Ο ουρανόν τοίς ἀστροίς

Τόν Πρόδρομον Ἰωάννην , καί Βαπτιστήν τοῦ Σωτήρος, τόν ἐν Προφήταις
Προφήτην, καί τῆς ἐρήμου τό θέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τόν γόνον, ἀνευφημήσωμεν
πάντες.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστατίς,
Παρθένε μήτερ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καί ρύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Τή Τετάρτη καί Παρασκευή:

Ἦχος β'

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης. Σταυρός, ἡ ωραιότης τῆς Ἐκκλησίας,
Σταυρός, Βασιλέων τό κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τό στήριγμα, Σταυρός,
Ἀγγέλων ἡ δόξα, καί τῶν δαιμόνων τό τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον Ο ουρανόν τοίς ἀστροίς

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σέ ἀσπόρως τεκούσα, καί θρηνωδούσα ἐβόα. Οἱμοί,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τή Πέμπτη:

Ἦχος β' Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε

Εἰς πᾶσαν τήν υψήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τήν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου,
ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τά ἔθνη καί φωτίζοντες, καί
πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτήρος.

Ὅμοιον

Τόν μέγαν ἀρχιποίμενα, καί ιεράρχην ἅπαντες, τόν πρόεδρον τῶν Μυρέων,
Νικόλαον ευφημούμεν, πολλοὺς γάρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν
μέλλοντας, καί Βασιλεῖ ὁπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τήν ἀδικον
ψήφον.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Μαρία καθάρωτατον, χρυσούν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχείον
γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατήρ ἠυδόκησεν, ὁ δέ Υἱός ἐσκήνωσε, καί Πνεῦμα τό
πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Α Ι Ν Ο Ι

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

- Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς υψίστοις.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

- Αινείτε αυτόν, ήλιος καί σελήνη, αινείτε αυτόν, πάντα τά άστρα καί τό φώς.
- Αινείτε αυτόν, οι ουρανοί τών ουρανών, καί τό ύδωρ τό υπεράνω τών ουρανών.
- Αινεσάτωσαν τό όνομα Κυρίου, ότι αυτός είπε, καί εγενήθησαν, αυτός ενετείλατο, καί εκτίσθησαν.
- Έστησεν αυτά εις τόν αιώνα, καί εις τόν αιώνα τού αιώνος, πρόσταγμα έθετο, καί ου παρελεύσεται.
- Αινείτε τόν Κύριον εκ τής γής, δράκοντες καί πάσαι άβυσσοι.
- Πύρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεύμα καταιγίδος, τά ποιούντα τόν λόγον αυτού.
- Τά όρη καί πάντες οι βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καί πάσαι κέδροι.
- Τά θηρία καί πάντα τά κτήνη, ερπετά καί πετεινά πτερωτά.
- Βασιλείς τής γής καί πάντες λαοί, άρχοντες καί πάντες κριταί τής γής.
- Νεανίσκοι καί παρθένοι, πρεσβύτεροι μετά νεωτέρων, αινεσάτωσαν τό όνομα Κυρίου, οτι υψώθη τό όνομα αυτού μόνου.
- Η εξομολόγησις αυτού επί γής καί ουρανού, καί υψώσει κέρας λαού αυτού.
- Ύμνος páσι τοίς οσίοις αυτού, τοίς υιοίς Ισραήλ, λαώ εγγίζοντι αυτώ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

- Άσατε τώ Κυρίω άσμα καινόν, η αίνεσις αυτού εν εκκλησία Οσίων.
- Ευφρανθήτω Ισραήλ επί τώ ποιήσαντι αυτόν, καί υιοί Σιών αγαλλιάσθωσαν επί τώ βασιλεί αυτών.
- Αινεσάτωσαν τό ονομα αυτού εν χορώ , εν τυμπάνω καί ψαλτηρίω ψαλάτωσαν αυτώ.
- Ότι ευδοκεί Κύριος εν τώ λαώ αυτού, καί υψώσει πραείς εν σωτηρία.
- Καυχησονται όσοι εν δόξη, καί αγαλλιάζονται επί τών κοιτών αυτών.
- Αι υψώσεις τού Θεού εν τώ λάρυγγι αυτών, καί ρομφαίαι δίστομοι εν ταίς χερσίν αυτών.
- Τού ποιήσαι εκδίκησιν εν τοίς έθνεσιν, ελεγμούς εν τοίς λαοίς.
- Τού δήσαι τούς βασιλείς αυτών εν πέδαις, καί τούς ενδόξους αυτών εν χειροπέδαις σιδηραίς.
- Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον, δόξα αύτη έσται páσι τοίς οσίοις αυτού.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

- Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τῆς δυνάμεως αυτού.
- Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αυτού.
- Αινείτε αυτόν εν ἤχῳ σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίῳ καί κιθάρα.
- Αινείτε αυτόν εν τυμπάνῳ καί χορῳ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί ὀργάνῳ.
- Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις εὐήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

Δόξα...

Καί νύν...

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

- q Δόξα σοι τῷ δείξαντι τό φῶς, Δόξα εν υψίστοις Θεῷ, καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη, εν ἀνθρώποις εὐδοκία.
- q Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τήν μεγάλην σου δόξαν.
- q Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καί Ἅγιον Πνεῦμα,
- q Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμάς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
- q Πρόσδεξαι τήν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος εν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καί ἐλέησον ἡμάς.
- q Ὅτι σύ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σύ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- q Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καί αινέσω τό ὄνομά σου εἰς τόν αἰῶνα, καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- q Καταξίωσον, Κύριε, εν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμάς.
- q Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καί αἰνετόν καί δεδοξασμένον τό ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- q Γένοιτο, Κύριε, τό ἐλέός σου ἐφ' ἡμάς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- q Εὐλογητός εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου (γ').

- q Κύριε, καταφυγή εγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεά καὶ γενεά,
- q Εγώ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.
- q Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου.
- q Ὅτι παρά σοί πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου οὐσόμεθα φώς.
- q Παράτεινον τό ἐλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χύμα τό

Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἱρῶν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἱρῶν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σύ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σύ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τό ὄνομά σου εἰς τόν αἰῶνα καὶ εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγή εγενήθης ἡμῖν ἐν γενεά καὶ γενεά. Εγώ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρά σοί πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου οὐσόμεθα φώς. Παράτεινον τό ἐλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν καὶ δεδοξασμένον τό ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τό ἐλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τό ἐλεός σου εἰς τόν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μή παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
- Ἀντιλαβού, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

- Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικὴν καὶ αναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
- Ἀγγελον εἰρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν Ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
- Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πάσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Σοι, Κύριε.

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς...

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπόστικα

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τό πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Ἐυφρανθεῖημεν, ἀνθῶν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τό ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα... Καὶ νύν...

ο ιερεύς λέγει

Αγαθόν τό εξομολογείσθαι τώ Κυρίω, καί ψάλλειν τώ ονόματί σου Ὑψιστε. τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρωί τό ἐλεός σου, καί τήν ἀλήθειάν σου κατά νύκτα.

Μεθ' ὅ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Τό Απολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον.

(Απόστολος καί Ευαγγέλιον τῆς ἡμέρας εἰάν δέ θά γίνηι Θ. Λειτουργία)

Ο Ιερεύς

- Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.. Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ιερῶν, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων καί μοναχῶν , καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καί παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κῶνῃ, πόλῃ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καί ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν μακαρίων καί αἰδιίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καί υπέρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν , τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καί ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν καρποφορούντων καί καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καί πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων , ψαλλόντων καί υπέρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σου μέγα καί πλούσιον ἐλεός.
- Ὅτι ἐλεήμων καί φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καί σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν , τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Σοφία.

Εὐλόγησον, Πάτερ.

Ο Ιερεύς

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε. νῦν, καί ἀεί ...

Στερεώσαι, Κύριος ο Θεός, τήν αγίαν αμώμητον πίστιν τών ευσεβών καί
ορθοδόξων Χριστιανών, σύν τή αγία αυτού Εκκλησία καί τή πόλει (ή τή μονή, ή
χώρα, ή τή νήσω) ταύτη εις αιώνας αιώνων. Αμήν.

Δόξα... Καί νύν... , Κύριε ελέησον (γ'), Δέσποτα άγιε, ευλόγησον.

Δόξα σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

(Ο αναστάς εκ νεκρών) Χριστός ο αληθινός Θεός ημών ταις πρεσβείαις της
παναχράντου και παναμώμου αγίας Αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και
ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων,
ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των
αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων και
καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και
δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, και πάντων του Αγίων, ελέησαι και
σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον
και σώσον ημάς. Αμήν.

Ήχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί εν τοίς μνήμασι, ζώην
χαρισάμενος.